

ALERGIE

ÚVODNÍ SLOVO:

Alergie se na **první pohled** týká příliš velké citlivosti, například na nějakou látku. Může to být ale také alergie ve smyslu: jsem na tebe alergický atp. Také může být alergie viděna jako proces, kdy něco hůře snáším, nebo dokonce nesnáším. V tomto kontextu je možné se na alergii dívat jako na projev agrese. Podnět vyvolá obrannou reakci organismu. Někdy tak silnou, že usmrtí sama sebe. Z většího pohledu se tak jedná o sebevraždu. Podnět je pro tělo do té míry neakceptovatelný/nepřiměřený, že volí extrémní řešení. Vyhnu se tomu podnětu tím, že nebudu.

Jaké jsou alergické projevy: rýma, slzení, pálení sliznic, otoky, vyrážka, dušnost, únava, nevolnost, slabost, pocení, následně také strach o život a s tím spojená psychosomatická reakce, projevy, které omezují každodenní život. Například nemůžu do hospody, kde se vaří ryba, protože jsem alergická na ryby, nebo stále se rozhlížím po včelách, protože jsem smrtelně alergická na jejich bodnutí. Všechny tyto projevy signalizují: „Musím od toho podnětu pryč!“ Člověk je v té situaci bezmocný a bez vnější pomoci (například lék) může být i ohrožený na životě. Sám si nemůže pomoci.

Uvidíme, co se nám dostane za zprávu tentokrát.

Tato setkání je potřeba pojmout jako inspiraci udělat změnu. Každý sám, každý s tím svým.

Každý sám, každý s tím svým!

MODEL 1

Vysvětlivky:

D ..... dítě, žena které má alergii,
zástupce je žena
S ..... symptom – alergie na mléko

M ..... matka dítěte
O ..... otec dítěte
Pav. .... Pavelčák

Pav. staví ženu – zástupkyni za D a ptá se, na co má alergii.

D: Na jídlo, na mléko.

Pav. přidává symptom. D a S stojí dále od sebe. D ustupuje stranou, stojí bokem k S, má ruce za zády, podlamují se jí nohy. S se usmívá.

S radostně, přívětivě směrem k D: Já se těším z její blízkosti, mám ji ráda.

Pav. na S: Cheš k ní blíž?

S radostně: Ne, nemusím, vím, že jsem její.

D opakuje pohyb, jako když přiklekává: Musím být v této pozici, přičuplá.

S přechází k D, D odstupuje.

D: Připadám si tělesně lehká, ale mám těžká stehna.

S komentuje počínání D: Je to taková dětská hra.

D se točí zády k S, odstupuje, neví, kam si stoupnout, hledá místo.

S: Je taková srandovní, jsme jako na gumě, odstoupí a pak se zase vrátí.

D: Hledám polohu, která mi vyhovuje. Mám vystrčený zadek, jako když jsem na záchodě. Kdybych byla na záchodě, tak by to bylo lepší. Takhle mě bolí z té pozice nohy.

Pav. *na D:* Proč se nemůžeš otočit na S? Co to znamená to hledání polohy?

D: Hledám, v čem je mi nejlíp z toho všeho možného, co mám.

Pav. *do pléna:* To je klíčová věta: „Hledám, v čem je mi nejlíp z toho všeho možného, co mám. Dítě vlastně říká: „Jak to udělat, abych se v dané situaci měla dobře tak, jak je to jen možné.“

D: Víím, že toho nemám moc, ale když si to udělám podle sebe, tak v tom mým mi může být líp.

D se stále odvrací od své alergie, jako by ji odmítalo a Pav. tuto pozici do pléna reflektuje.

Pav. *na S:* Co ty na to, že se k tobě nechce otočit?

S: Já si nepřipadám oddělená, jsem s ní spojená. Jsem ona.

Pav. *na S:* Řekni jí (D) to.

S *na D:* Já jsem ty.

D *směrem k S nazlobeně:* Ty nejsi já! Víím, že mi to patří, ale vadí mi, když mi říká, že je já. Je moje součást, ale není já.

Pav. *k publiku:* Dítě to odmítá, vadí mu to.

D: Nejsem celá jen symptom. Aspoň si to myslím. Je mi nepříjemná ta představa, že jsem TÍM pohlcená.

Pav. *na D:* Jsi alergická na mlíko.

D: Není to celý všechno já. Nechci to přijmout, zlobí mě to, když mi to někdo říká.

Pav. *na S:* Jak ti je?

S: Pro mě je tohle všechno složité filozofování. Jsem jednoduše alergie a jsem její. To je všechno.

D si dává nohy křížem, S stojí za ní, v menší vzdálenosti.

D: S mě štve, nemůžu uniknout.

S: Já mám pocit, že se mnou jde taky docela dobře žít.

D: Nechci ji.

Pav. *do pléna:* Zlobí se, zažívá bezmoc. Zlobí se, že má alergii, nechce to přijmout.

Pav. *znovu oznamuje D:* Máš tuhle alergii!

D pobouřeně do pléna jako reakce na milý úsměv S směrem k ní: Jak se na mě mile usmívá, to nechápu...

Pav. *k publiku:* Je našťvaná, ale ve skutečnosti nevíme na co.

Pav. *přidává matku D proti ní a do větší vzdálenosti. Jako dalšího přidává otce D vedle matky nalevo, ten si dává ruce za záda. S se směje, D se lehce natáčí k rodičům, S se ještě více zešíroka usmívá.*